

Full diocesà

3 de febrer del 2019

p4 – Assemblea de Càritas Diocesana: objectius i reptes

p6 – JMJ Lisboa 2022: pròxima cita de la joventut mundial

DISSABTE, 9 DE FEBRER · SEMINARI DE VIC

ENTRENAMENT ALPHA 2019!

BIS
BAT DE
VIC

Hi ha
quelcom
més a la
vida?

Alpha

Vine a aprendre com organitzar un sopar Alpha a la teva parròquia!
Un entrenament que ens capacita per a emprendre aquesta interessant eina evangelitzadora que proposa, a les persones que no coneixen Jesucrist, explorar entorn d'una taula, les preguntes més rellevants sobre la vida i la fe.

«No hi ha cap profeta que sigui ben rebut al seu país natal»

Diumenge IV durant l'any / Cicle C

Lectura del llibre de Jeremies

En temps de Josies, el Senyor em va fer sentir la seva paraula i em digué: «Abans que et modelés a les entranyes de la mare ja et vaig conèixer; abans de néixer ja et vaig consagrar i et vaig fer profeta, destinat a les nacions. Ara, doncs, cenneix-te el vestit i vés a dir-los tot el que et manaré. No tinguis por d'ells, si no, seria jo, qui te'n faria tenir. Avui faig de tu una ciutat inexpugnable, una pilastreta de ferro, una muralla de bronze que resistirà contra tot el país: contra els reis de Judà i els seus governants, contra els seus sacerdots i contra el seu poble. T'assaltaran però no et podran abatre, perquè jo et faré costat per alliberar-te. Ho diu l'oracle del Senyor.»

(1,4-5.17-19)

Salm responsorial

Els meus llavis diran a tothom com m'ajudeu.

(Salm 70)

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint

Germans, el qui estima és pacient, és bondadós; el qui estima no té enveja, no és presumit ni orgullós, no és groller ni egoista, no s'irrita ni es venja, no s'alegra de les farses, sinó de la rectitud; ho suporta tot, i no perd mai la confiança, l'esperança, la paciència. L'amor no passarà mai. Vindrà un dia que el do de profecia serà inútil, que el do de parlar llenguatges misteriosos s'acabarà, que el do de conèixer també serà inútil. Els dons de conèixer o de profecia que ara posseïm són incomplets; el dia que ho coneixerem tot, allò que era incomplet ja no tindrà utilitat. Quan jo era un nen, parlava com els nens, sentia com els nens raonava com els nens; però d'ençà que sóc un home, ja no m'és útil el que és propi dels nens. De moment coneixem com si hi veiéssim poc clar una imatge reflectida en un mirall; després hi veurem cara a cara. De moment conec només en part; després coneixeré del tot, tal com Déu em coneix. Mentrestant la fe, l'esperança i l'amor subsisteixen tots tres, però, de tots tres, l'amor és el més gran.

(12,31-13,13)

Lectura de l'evangeli segons sant Lluç

En aquell temps, Jesús, a la sinagoga de Natzaret, començà

així la seva explicació: «Això que avui sentiu contar de mi és el compliment d'aquestes paraules de l'Escriptura.» Tothom ho comentava estranyant-se que sortissin dels seus llavis aquelles paraules de gràcia. Deien: «No és el fill de Josep, aquest?» Jesús els digué: «De segur que em retraureu aquesta dita: "Metge, cura't tu mateix": hem sentit dir el que has fet a Cafar-naüm; fes-ho també aquí, al poble dels teus pares.» Però ell afegí: «Us ho dic amb tota veritat: no hi ha cap profeta que sigui ben rebut al seu país natal. En temps d'Elies, quan el cel, durant tres anys i sis mesos, no s'obrí per donar pluja, i una gran fam s'apoderà de tot el país, ben segur que hi havia moltes viudes a Israel, però Elies no va ser enviat a cap d'elles, sinó a una viuda de Sarepta de Sidó. I en temps del profeta Eliseu també hi havia molts leprosos a Israel, però cap d'ells no va ser purificat del seu mal, sinó Naaman, un leprós de Síria.» En sentir això, tots els qui eren a la sinagoga, indignats, es posaren a peu dret, el tragueren del poble i el dugueren cap a un cingle de la muntanya on hi havia el poble per estimbar-lo. Però ell se n'anà passant entremig d'ells.

(4,21-30)

«La fe, l'esperança i l'amor subsisteixen tots tres, però, de tots tres, l'amor és el més gran»

Massa conegut per a interpel·lar-nos

Jean Hakolimana, prev.

L'evangeli d'aquest diumenge relata la dificultat que van tenir els coneguts de Jesús per a creure en ell. El seu rebuig va creixent fins que no troben cap altre remei que empènyer-lo fora per desfer-se'n. La seva actitud ens pot estranyar i incomodar a nosaltres que el confessem diàriament com a Fill de Déu i Salvador nostre. Tanmateix, entre ell i nosaltres s'ha instal·lat un munt de costums que ens fan impermeables a la seva paraula: els evangelis els sabem de memòria, la velocitat amb què recitem les pregàries pot competir en la Fórmula 1, els gestos han adquirit una mecànica infal·lible, etc. Així, doncs, igual que ells, procurem no deixar-lo penetrar en la nostra vida per a transformar-la. Admirem el seu estil de vida tot evitant d'imitar-lo. En el fons, el fem fora a la nostra manera, educadament, sense necessitat d'estimbar-lo per cap cingle.

El que més molesta de Jesús és el canvi profètic que vol imprimir en la nostra vida. Avui dia es fa encara més difícil en un context on val millor no ser diferent. El teòleg Pagola observa amb encert: «Fa molt temps que és moda "seguir la moda"... El dictat de la moda ens imposa els gestos, les maneres, el llenguatge, les idees, les actituds i les posicions que hem de defensar. Cal una gran dosi de coratge per a ser fidel a les pròpies conviccions, quan tothom s'acomoda i s'adapta a "el que ara es porta". És més fàcil viure sense un projecte de vida personal, deixant-nos portar pels esdeveniments i els convencionalismes socials.» Seguir Jesús avui implica assumir la diferència que comporta, sense presumir-ne, i protegir-la dels costums que l'acaben erosionant.

La imatge

La presentació de Jesús com a predicador al seu poble, Natzaret, havia pres un aire entre triomfal i escèptic: admiració i estranyesa alhora. Acabarà en fracàs perquè es resisteix a dur-hi a terme miracles, i perillosament quan el duen a l'estimball on estava situat el poble.

La missió del Messies és oferir salvació, i no pas buscar el lluïment, la fama i fer-se propaganda.

Jesús és rebutjat a Natzaret (1874).
Alexander Bitá

Agenda

Lit. hores: Setmana IV

4 dilluns

—Santa Verònica (o Berenice)
He 11,32-40/Salm 30/Mc 5,1-20

5 dimarts

—Santa Àgata (o Àgueda)
—Santa Calamanda, a Calaf
He 12,1-4/Salm 21/Mc 5,21-43

6 dimecres

—Sant Pau Miki i companys màrtirs japonesos
—Santa Dorotea, a Capellades
El Sant Misteri de Cervera
He 12,4-7.11-15/Salm 102/Mc 6,1-6

7 dijous

—Sant Ricard
—Santa Juliana
—Beat Pius IX
—Beat Anselm Polanco, a Teruel
He 12,18-19.21-24/Salm 47/Mc 6,7-13

8 divendres

—Sant Jeroni Emiliani
—Santa Josefina Bakita
—Santa Elisenda
He 13,1-8/Salm 26/Mc 6,14-29

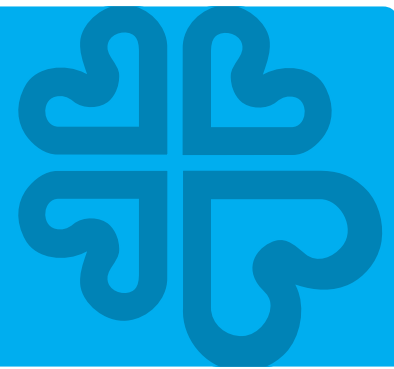
9 dissabte

—Sant Nicèfor
—Sant Sabí
He 13,15-17.20-21/Salm 22/Mc 6,30-34

10 diumenge V de durant l'any / Cicle C

—Santa Escolàstica
Campanya de Mans Unides contra la fam
Is 6,1-2a.3-8/Salm 137/1Co 15,1-11/Lc 5,1-11

Assemblea extraordinària de Càritas Diocesana

Càritas diocesana de Vic

Càritas Diocesana de Vic va celebrar el dissabte 26 de gener al Seminari de Vic una assemblea extraordinària. Durant aquesta sessió, en la qual van participar pràcticament totes les Càritas del bisbat de Vic, es van presentar els reptes i objectius per al 2019 i es va aprovar el pressupost per a aquest any.

Hi van assistir més d'un centenar de persones, entre directius, preveres, voluntaris i tècnics, i va ser presidida pel senyor bisbe, Romà Casanova.

Com a reptes que es van proposar per al present any 2019 destaquen:

- L'atenció a les noves pobreses i la denúncia de les injustícies socials que detectem.
- L'enfortiment de la comunitat parroquial.
- Oferir acompanyament i formació a les persones voluntàries.
- Millorar el treball en equip i en xarxa amb altres entitats.
- Vetllar per la coherència de les accions i serveis que desenvolupem, en la línia amb el nostre **Model d'Acció Social (MAS)**.

El pressupost diocesà que es va aprovar es xifra en uns dos milions d'euros. Pràcticament tres quartes parts dels

ingressos previstos provenen de fons propis (donatius, llegats, campanyes ...), i la resta, de subvencions oficials. Encara que es preveu un dèficit de 350.000 €, es confia que es podrà anar reconduint.

Un altre dels temes presentats va ser el de les bases de la convocatòria del fons diocesà. Aquest fons tindrà una assignació de 150.000 euros, a la qual podran optar projectes que presentin les diferents Càritas i que treballin a favor de la promoció i integració de la persona, seguint l'actual Model d'Acció Social (MAS) de Càritas que aposta per empoderar les persones, més enllà d'una acció únicament assistencial.

Finalment, es va presentar la jornada de formació diocesana, prevista per al 9 de març, que se celebrarà al col·legi de l'Escorial de Vic, de les 9'30 del matí fins les 13h, i que tindrà com a eix el tema de la mobilitat humana: «Compartint el viatge amb drets».

L'assemblea es va acabar a la una del migdia, amb les paraules del senyor bisbe, en què va destacar la importància de treballar plegats els equips de Càritas i les parròquies.

Una nova oportunitat: l'entrenament Alpha

En un creixent desig de posar en pràctica noves formes d'arribar a aquells que encara no coneixen Jesucrist, alguns preveres i comunitats han mostrat el seu interès a conèixer què són els sopars Alpha i com aprendre a organitzar-los. En resposta a aquesta inquietud s'han ofert diferents materials i accions per a conèixer una mica més quin és el format d'aquesta eina evangelitzadora; és recomanable abans de començar fer un curs de capacitació que ens permeti d'organitzar amb encert un primer sopar Alpha.

Per aquest motiu s'ha sol·licitat una jornada de formació per a les persones de la diòcesi que tinguin interès a rebre aquest curset intensiu específic per a organitzar i oferir sopars Alpha a la parròquia. És un entrenament obert a tothom, en el qual us convidem a participar en una ocasió única i amb aquest propòsit.

Què és Alpha?

Són un seguit de sessions on s'exploren els fonaments de la fe cristiana entorn d'un sopar. Es duu a terme en locals, cases, llocs de treball, cafeteries i restaurants arreu del món. Inclouen un sopar, una xerrada breu i un espai per al diàleg on es comparteixen les pròpies idees amb llibertat. Les xerrades estan dissenyades per a fomentar el debat i explorar els elements bàsics de la fe cristiana en un ambient acollidor.

Per què Alpha?

Perquè es un format simple que permet de compartir la fe amb els teus amics i la teva comunitat. Alpha és important perquè avui en dia no és fàcil trobar un lloc on obertament s'explorin les preguntes fonamentals de la vida i la resposta que hi dóna el cristianisme, en un context d'amistat, compartint un sopar i amb llibertat per a opinar. Com va dir una vegada una participant, tots tenim preguntes; el que ens cal és un lloc on fer-les.

Dia: dissabte 9 de febrer del 2019
Lloc: seminari de Vic
Preu: 25 € (inclou materials i dinar)
Horari de 10:00 a 19:30 h
Inscripcions:
Tel. 93 883 26 55
registre@bisbatvic.com

BOSSARTE, 9 DE FEBRER - SEMINARI DE VIC
ENTRENAMENT ALPHA 2019!

Hi ha quelcom més a la vida?

Alpha

Vine a aprendre com organitzar un sopar Alpha a la teva parròquia! Un entrenament que ens capacita per a emprendre aquesta interessant eina evangelitzadora que proposa, a les persones que no coneixen Jesucrist, explorar entorn d'una taula, les preguntes més rellevants sobre la vida i la fe.

HORARI
9 de febrer del 2019, de 10:00h a 19:30h
Preu: 25 € (inclou materials)

INSCRIPCIONS
Tel. 93 883 26 55
registre@bisbatvic.com

LA DONA DEL SEGLE XXI
NI INDEPENDENT, NI SEGURA, NI AMB VEU.

UNA DE CADA TRES DONES D'INDIA NO ES COM TE L'IMAGINES.

Diumenge vinent, col·lecta per Mans Unides
Campanya contra la fam, dedicada a la dona del segle XXI

El Papa porta esperança a la joventut mundial: sou el present de Déu

Panamà deixa el testimoni a Lisboa com a pròxima seu de la JMJ

Unes 700.000 persones van escoltar diumenge les paraules del Sant Pare en la missa de clausura de la Jornada Mundial de la Joventut, celebrada a Ciutat de Panamá. Una xifra extraordinària en un país amb només quatre milions d'habitants.

El president de Portugal, present en l'eucaristia, rebia amb alegria la confirmació que Lisboa i Fàtima seran, l'any 2022, les pròximes seus de la JMJ, el major esdeveniment juvenil de tot el món que enguany donava una oportunitat a la joventut centreamericana —en període vacacional— de participar-hi.

El Papa, adreçant-se als joves, els va dir: «Vosaltres no sou el futur. Sou el present, son "l'ara" de Déu», i rebé un grandíol aplaudiment. La multitud era convidada a reflexionar que «la força de l'amor serà el que us faci llevar al matí i us impulsi en les hores de cansament, el que us trenqui el cor i els que us faci omplir de sorpresa, alegria i gratitud». Els parlava de l'amor de Déu: «Deixem que el Senyor ens enamori!»

Maria, la influencer de Déu

En l'emocionant vetlla, la nit abans, i davant mig milió de joves, el Papa va parlar així de la Mare de Déu: «La jove de Nazaret no sortia en les "xarxes socials" de l'època. No era una *influencer*, però, sense voler-ho ni buscar-ho, es va convertir en la dona que més va influir en la història. És la *influencer* de Déu.» En el seu discurs va demanar un esforç perquè els joves tinguin educació, treball, família i comunitat.

Diversos testimonis a favor de la vida i de superació havien precedit les paraules papals. Al cant del «Cantemos al amor de los amores» s'exposava el Santíssim Sagrament, seguit d'una llarga estona d'adoració i de lloança, amb impressionants cants i silencis per part de la multitud.

Tot un conjunt d'actes multitudinaris, com el viacrucis amb els dolors de la joventut americana; la trobada amb el clergat, la consagració de la catedral de la Ciutat de Panamá i les habituals trobades amb col·lectius desfavorits, presos i malalts van omplir les jornades del Papa al Panamá.

Unes jornades que, lamentablement, han rebut una escassa atenció per part dels mitjans de comunicació de casa nostra.

Una multitud de
700.000 persones
escoltaren el Papa al
Panamá

Sant Blai i la pagesia

Fra Valentí Serra de Manresa

Sant Blai, o Blasi, fou bisbe de Sebaste, a Armènia, i segons la tradició sofrí el martiri el 3 de febrer de l'any 316 durant la terrible persecució de Licini. És un dels catorze sants auxiliadors i a Occident el seu culte es remunta al segle VIII. Ran de la descoberta d'Amèrica, els missioners portaren la devoció de sant Blai al Nou Món, essent avui el patró principal del Paraguai.

És un sant particularment invocat per a les malalties de la gola, puix que guarí un noi que s'havia empassat una espina de peix i que se li havia clavat al coll. Sant Blai té una gran tradició a Catalunya, on fou un dels antics patrons de la pagesia, que l'invocava contra les plagues d'erugues que afectaven els conreus. Hi ha un adagi empordanès que diu «Per Sant Blai, sembla l'all».

L'endemà de la festa de la Candelera, el 3 de febrer, en ocasió de la festa de Sant Blai, encara avui es manté la devoció de fer beneir fruits, panets, fruita seca i confitura en algunes parròquies, especialment a la zona anoiensa del bisbat

de Vic i en el bisbat de Solsona, com ara el Palau d'Anglesola i Castellnou de Seana. En aquest dia de Sant Blai existí el costum de portar també a beneir l'ordi per a l'aviram, cavalleries i altres animals domèstics.

Humor

Les històries de l'escolà Miquel (7)

Punt de reflexió: Posar aigua en la pica beneitera a l'entrada de l'església està molt bé perquè recordem que vam entrar a formar part de l'Església pel baptisme. Però mireu que estigui neta. Depèn de tota la comunitat vetllar per aquest detall. Cuidem els signes i els espais litúrgics.

Imatges Mn. Joan Maria Padrell (prevere de l'arquebisbat de Tarragona). Reflexió: Mn. Xavier Romero (prevere del bisbat de Solsona).

Glossa

La vida consagrada, presència de l'amor de Déu

Romà Casanova, bisbe de Vic

La vida consagrada és presència de l'amor de Déu enmig del món. Cada consagrat, tant en la vida religiosa com en altres maneres de vida consagrada, amb la seva vida i testimoniatge, ens anuncia que Déu és present en el món i que és el nostre Pare, que ens estima amb entranyes de misericòrdia. La vida de la persona consagrada manifesta la presència de Déu en el més íntim del seu cor i en les seves obres. El que un religiós fa i el que deixa de fer, en contrast amb la manera de fer del món, mostra el Déu invisible. La sola presència d'un consagrat és un senyal clar que hi ha quelcom més que el sol afany de progressar per aquest món, hi ha un Déu que ens estima i ens acompanya, hi ha vida eterna. Els consagrats són cridats a viure, de manera profunda, la fraternitat. La seva relació de germans i germanes, capaços de compartir projectes i vida comunitària, és un signe clar de la paternitat de Déu, que és font de la fraternitat entre nosaltres. Enmig del silenci de Déu en la nostra cultura, les persones consagrades són una crida a preguntar-se sobre la qüestió de Déu i la seva relació amb nosaltres.

Per això és bo que, entorn de la festa de la Presentació del Senyor, en la qual fem memòria de la consagració

de Jesús, quan és presentat al Temple de Jerusalem, agraiïm al Senyor el do de la vida religiosa que hi ha present arreu de la nostra diòcesi. El nostre bisbat ha estat en la seva història bressol de vida religiosa consagrada, essent la terra de la qual han brotat noves famílies religioses; i també ho és amb abundantíssimes vocacions religioses, en el diferents camps de l'apostolat de l'Església: les missions, els monestirs, l'educació, la sanitat, la missió pastoral. Una vegada més hem de ser ben agraïts a tots els homes i dones que es lliuren fidelment, amb senzillesa i alegria, al Senyor, per a glòria de Déu i bé dels germans.

Però també som conscients del davallament de la vida religiosa. Massa sovint es produeix el tancament d'una presència religiosa en parròquies de la nostra diòcesi. És dolorós per als qui ho han de fer, però també per a la mateixa Església nostra. La presència religiosa és, com he dit a bastament, presència de Déu i de la seva paternitat. La vida religiosa és un do per a l'Església, per a la seva vida i la seva santedat. Hem de pregar amb confiança perquè no s'estronqui la font de la vida religiosa entre nosaltres. Els necessitem!

